

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 14. lib. Genes. in quo describitur strages & captivitas Sodomitarum atque Lothi. Eorum libertas per Abraham Victorem obtemta. Benedictio Melchisedech Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

FASCICULUS IV.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 14. lib. Genes. in quo describitur strages & captivitas Sodomitarum atque Lothi. Eorum libertas per Abraham Victorem obtenta. Benedictio Melchisedech Sacerdotis.

Considera: **Q**uid mali soleat evenire illis, qui licet boni sint, per N.23.
versis tamen sociis se jungere non verentur: Loth enim Sodomitis pessimae vitae hominibus conjunctus, iisdem devictis, Victoribus Babyloniis in prædam cessit; hinc hortatur Deus electum Populum Exodi 34. Ne unquam cum habitatoribus terre illius jungas amicias, quæ tibi sint in ruinam. Hercle sicut imperitus natator jamjam submergendus socium adnatantem sibi, et si artis benè peritum, trahit in profundum, ita à nocente socio innocens rapitur in voraginem vitiorum. Adolescens ille, quem teste Eusebiō S. Joannes Evangelista Episcopo cuidam commendaverat tanquam depositum suum, malorum sodalium consuetudine non latro tantum sed latronum princeps effectus est. Gordiana S. Gregorii M. amita, ut ipse refert lib. 4. Dialog. c. 16. Licet Sanctissimorum fororum suarum exemplum frueretur: attamen quia plus æquum Sexcularium puellarum commercio vivere consuevit, fororibus mortuis virtutibus ipsa quoque mori, & vivere vitiis incepit. S. Augustinus lib. 2. confess. c. 9. de propria testatur persona: Se cā cæxitate præcipitem in vitia declinasse, ut inter coætaneos pudori sibi duceret, quod non illorum more tam pudenda crimina à se patrata esse jactitare posset. Libebat malum facere (verbis ipsius loquor,) non solum libidine facti, verum etiam laudis. Quid dignius est vituperatione, nisi vitium? ego ne vituperarer, vitiosior me fingebam fecisse quod non feceram, ne viderer abjectior, quod eram innocentior, & ne vilior haberer, quod eram castior. Ecce! cum quibus iter agebam platearum Babylonie, & volutabar in cœno tanquam in cynamomo & in unguentis pretiosis. Joannes in exordio Evangelii sui memorat: Lux in tenebris lucet, & tenebra eam non comprehendunt. Verba hæc

hæc de Christo dicta, intellectu videntur difficultia: quomodo enim lux in tenebris splendeat; cum repugnet, tenebras coexistere lucis? res autem indubitata est: Apollolum per has tenebras intellexisse perversissimæ vitæ Judæos, qui per vitia sua in meras tenebras transierint. Has tamen inter tenebras Sanctitatis suæ Lucem non perdidit Lux divina Christus, à paribus vitiis nescia obscurari, causam hujus assignat Evangelista dicens: *Erat lux vera*: id est lux per essentiam, & non ut puri homines per participationem. Vult ergo Ioannes per hæc dicta tacite monstrare: quemlibet alium, qui non sit lux vera & Deus immenæ perfectionis; et si ceteroquin participasset lucem etiam maximæ Sanctitatis, lucere desisset consortio obscurissimorum Judæorum seductus, & tractus in tenebras vitiorum. Enim verò adeò periculosa est societas pravorum, ut in ipso etiam Cœlo timenda videatur. Propheta regius describens cœlestium incolarum felicitatem, postquam dixisset: eos bibituros è torrente suavitatis & dulcedinis Psal. 91. subdit: eos vel maximum exinde gaudium sumptuos, quod visuri sint, peccatores æternum puniri, vincitos carceris indissolubilibus, & adamantinis carceribus inclusos. Verùm quid visio hæc conferat ad felicitatem beatorum? nunquid hâc non datâ deesset aliquid perfectæ Beatitudini? quin imò videretur deesse aliquid: nam si Sancti peccatores non viderent in Inferno reclusos, adhuc viverent in timore, se aliquando illis conjungendos, & pessimò eorum exemplò depravandos esse, & hic est ingeniosus mellifluus Bernardi conceptus Serm. 8. dicentis: *Securitas perfecta Iustorum erit vi- sa retributione iniquorum.* Huic non exiguum veritatis robur addunt verba Christi Matth. 6. prolata: *Thesaurizate vobis thesauros in Cœlo, ubi fures non effodiunt, nec surantur.*

Perpende econtrariò: quid boni exspectandum à bono socio: Loth enim, qui longò itinere socium antea habuit Abrahamum, ipsius beneficiò è cruentis hostium manibus & eorum ferreis vinculis eruptus est, atque in tuto positus. Vide ergo Christiane! quibus te credas sociis? quoties à multis domum rediens minor redisti homo? unde dissolutor ille & liberior agendi modus? unde tot verba obscena, detractoria &c. suam traxere originem, nisi ab illorum consortio, à quibus similia identidem audieras, & audita quoque tibi redideras familiaria? imiteris quæsto Davidem, in eligendis sociis de se profitentem Psal. 100. *Oculi mei ad fideles terra, ut sedeant mecum: am- bulans*

bulans in via immaculata hic mihi ministrabat. Ut enim carbo frigidus ex contactu ferventis ignescit; ita tu licet frigidus & tepidus in virtute nunc existas, accenderis à piorum consortio, tuarum passionum Victor futurus cum Abrahamo, tam gloriose de hostibus suis triumphante.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 15. lib. Genesis, in quo describitur Promissio Prosperitatis Abrahami, & Padio fæderis cum eo.

Considera: Quam sedulam illorum curam gerat Deus, qui ei instar N. 24. Abrahæ fideliter serviant. Tales certè divinâ fœcundati gratiâ non absque copiosa meritorum prole discedent ex hac mortali vita. Imò innumeros penè post se spirituales filios relinquent, qui haustam ab eis Doctrinam ad extrema mundi tempora propagabunt. Tam fœcundus Abraham existit Sanctissimus Pater meus Benedictus, & post eum alii ordinum Fundatores, qui usque in hanc diem Posteros, virtutum splendore stellis pares, numerant. Tales viri dum vixerant in terris, Abrahamum moralè sequelâ imitati, sumebant indomita passionum suarum animalia, eaque mortificationis cultrô per medium secabant: ex imo contriti pectoris columbae instar tam propriis, quam alienis delictis ingemendo. Fuere quidem plures malæ vitæ homines, qui rapacium volucrum instar eorum virtutes tam verbis quam factis impetravere, sed fama Sanctitatis & miraculorum potentia, quæ cum sole percurrebat totum Orbem, tam nefandos impetus abigebat. Hæc considerans Christiane stringe pariter mortificationis cultrum in animalia appetituum tuorum: seca per medium quidquid illiciti affectus ad carnis illecebras in te vivit. Mastra quidquid in te cupiditatis ardet ad fluxas mundi divitias, dabis haud dubie gratissimum Deo Sacrificium, & colliges inde ceu alter Abraham ingentem meritorum copiam. Si superbiam corporis tui vincas, ait Origenes, immolas Deo vitulum; si iracundiam, arietem, si libidinem, hircum; si vagos & lubricos cogitationum volatus, columbam & iurturem. Oportet superbiam vincere concupiscentias, ut corpori congruat ratio victimæ. Mastrari debent appetitus animæ, ut nomen Hostiæ illa sibi vendicet; adhortante, & precibûs nos urgente Apo-

D

stolo